

Î N C H E I E R E

03 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Tatiana Vieru

Judecătorii: Ion Corolevschi și Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Solonari Andrei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Solonari Andrei împotriva societății cu răspundere limitată „Sanrado” cu privire la încasarea indemnizației unice pentru reducerea capacității de muncă, compensarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2014, prin care s-a respins apelul declarat de Solonari Andrei și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013

c o n s t a t ă

La 04 iunie 2013 Solonari Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Sanrado” cu privire la încasarea indemnizației unice pentru reducerea capacității de muncă, compensarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată (f. d. 1-4).

În motivarea acțiunii Solonari Andrei a menționat că în anul 2007 a publicat în ziar anunț despre disponibilitatea sa de a presta servicii.

A fost telefonat de către maistrul societății cu răspundere limitată „Sanrado”, care i-a fost propus să efectueze lucrări pe acoperișul policlinicii nr. 10 din mun. Chișinău sectorul Ciocana.

La 04 septembrie 2007 s-a întâlnit cu Zubco Serghei și Zubco Ion, care i-au explicat ce lucrări urmează să îndeplinească.

Zubco Serghei și Zubco Ion nu au efectuat instructajul protecției muncii și în procesul prestării serviciilor de construcții și-a traumatizat degetele II, III și IV ale mîinii stîngi, care ulterior i-au fost amputate.

Atitudinea neglijentă a societății cu răspundere limitată „Sanrado” i-a cauzat reducerea capacității de muncă cu 50 % și a devenit invalid de gradul III, fapt confirmat prin certificatul eliberat la 18 decembrie 2007 de Consiliul Republican de Expertiză Medicală a Vitalității.

Suferințele emoționale și fizice cauzate de accidentul de muncă au generat suportarea unui atac cerebral, în urma căruia Consiliul Republican de Expertiză Medicală a Vitalității i-a stabilit gradul II de invaliditate.

Urmare a acestor evenimente a fost lipsit de dreptul la muncă și în prezent beneficiază de pensie pentru invaliditate în mărime de 1 600 lei.

Prin procesul-verbal privind cercetarea accidentului de muncă grav nr. 74 din 28 noiembrie 2007 întocmit de Inspectia Muncii, s-a constatat că pierderea parțială a capacității de a lucra a survenit la locul de muncă.

Vinovăția societății cu răspundere limitată „Sanrado” la producerea accidentului de muncă se confirmă și prin materialele dosarului penal intentat la 29 decembrie 2007.

În vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară a expediat pîrîtului cerere

prealabilă, care a rămas nesoluționată.

Cere Solonari Andrei încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Sanrado” a indemnizației unice pentru reducerea capacității de muncă în mărime de 103 250 lei, compensarea prejudiciului moral estimat la suma de 50 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013 acțiunea depusă de Solonari Andrei a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 78-82).

Prima instanță a motivat hotărârea că între Solonari Andrei și societatea cu răspundere limitată „Sanrado” nu a fost încheiat contract individual de muncă, iar lipsa calității de angajator și salariat a părților exclude existența raporturilor de muncă și obligativitatea pârîtului de a repara prejudiciul pretins de reclamant.

La 22 noiembrie 2013 și 04 martie 2014 Solonari Andrei a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013 (f. d. 83; 90-92).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2014 apelul a fost respins iar hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013 menținută (f. d. 106-109).

Instanța de apel a motivat decizia că la data producerii incidentului între părți raport juridic de muncă nu a existat, deoarece nu a fost încheiat contract individual de muncă și nu a fost emis ordin de angajare.

La 21 mai 2014 Solonari Andrei a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs Solonari Andrei a relevat că instanțele de judecată au examinat superficial pricina și nu au ținut cont de procesul-verbal al Inspectoratului Teritorial de Muncă, de cererea sa de angajare și de semnătura din registrul de instructaj al societății cu răspundere limitată „Sanrado”, prin care se confirmă existența raporturilor de muncă dintre părți.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la dat primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând încadrarea în prevederile legii a recursului declarat de Solonari Andrei pe baza materialelor din dosar și audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile declarării recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Solonari Andrei în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității

recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Argumentele invocate de Solonari Andrei în cererea de recurs poartă caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității recursului constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Solonari Andrei în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Solonari Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Ion Corolevschi

Sveatoslav Moldovan